

"Istuisin pienen puisen pöytäni ääressä, jossa olisi punavalko ruudulline pöytäliina ja katselisin pihallani olevaa yksinäistä puuta, joka tiputtaisi lehtiänsä hiljalleen. Puu heiluisi kylmässä syystuulella. Ulkona tihuttaisi vettä. Puun pinta olisi märkä ja kylmä. Ulkona olisi masentavaa sillä syksyn kaunein aika olisi jo mennyt ohi.asuisin yksin omassa pienessä talossain. Olin yksinäinen. Minulla ei olisi ystäviä, miestä tai perhettä. Olin rauhallista. En kaipaisi seuraa, vihaisin etenkin lapsia. Haluaisin olla yksin ajatusteni kanssa. Vuodet kuluisivat samalla lailla kuin edelliset, yksin tuijottaessa yksinäistä puuta joka kuvastaisi minua varsin hyvin. Puu olisi ilman seuraa tai rakkautta niinkuin minä olisin. Vuosien saatossa minusta tulisi kankea, nyrpeä vanha nainen. Selkäni alkaisi reistailla ja käteni vapista. kuuloni huonontuisi enkä en enään kuulisi tuulen viimaa tuntisin vain kylmän syystuulen ihollani. Minä vietäisin normaalia päivää oman pienen puisen pöytäni ääressä ja katselisin yksinäistä puuta. Olin yksin omien ajatuksieni kanssa, olisi hilaista vain tikittävä kaappi kello ja rohiseva hengitykseni olisivat ainoat äänet talossa. Kaikki muuttuisi hetkessä, minun rintalastani alueella tuntuisi puristava kipu, en saisi kunnolla henkeä. Tippuisin tuoltani lattialle ja pyörisin lattialla raastavissa kivuissa. Heräisin sairaalasta. Päätäni särkisi, olisin ihmeissäni. Huoneeseeni tulisi hoitaja kertoisi että olisin saanut sydäninfarktin eli sydänkohtauksen. Minun luona käyvä hoitaja olisi löytänyt minut lattialta. Viettäisin muutamia päiviä sairaalassa. Tilaani tarkkailtaisiin. Olin halunnaút vain olla yksin. Minut päätettäisiin viedä vanhainkotiin. Päiväni kuluisivat vanhainkodissa hitaasti en viihtyisi sielä. Jalkani olisivat päivä päivältä heikommat. En pääsisi itse liikkeelle. Minä viettäisin päiväni vuoteessa. Katselisin ulos ikkunastani. En näkisi yksinäistä puuta, näkisin kaksi puuta. Ne eivät olisi yksin niillä olisi toisensa. Ne eivät olisi yksinäisiä niinkuin minä olisin. Minusta tuntuisi epäreilulta. Minusta tuntuisi etten haluaisi olla yksinäinen. Päivä päivänsä perään tuijottaisin kateelliseena onnelisia puita. Pyytäisin hoitajan järjestämään minulle huonetoverin. Hoitaja lupaisi yrittää järjestää huone toverin minulle aamuksi. Mutta minä en ehtisi näkemään häntä, sillä minä vaipuisin illalla ikuisen uneen."

LiljaH